
RUBRIEKTITEL

21 augustus
Eenentwintigste zondag door het jaar
Lucas 13,22-30

Eigen lof stinkt

'Er is veel deugnieterij in de wereld. En het gaat van kwaad naar erger. Maar daar doen wij niet aan mee. Wij willen fatsoenlijke mensen zijn, die zich gedragen zoals het hoort. Als het aan mij lag, en aan mensen die -net als ik- goede mensen trachten te zijn, dan zou de wereld er toch zo anders uitzien. Als er een God bestaat, mag die content zijn dat Hij ons heeft om zijn schepping te redden.'
voor akkoord,

Wellicht wil jij ook bovenstaande bewering ondertekenen. Helaas verschilt die niet erg veel van hen die op Gods eeuwigheidspoort staan te bonken: 'Heer, doe open!' Ook zij zeggen: 'Wij waren zo vertrouwd met Jezus. We zijn toch getrouw regelmatig naar de kerk gegaan; we kregen er wekelijks onderricht, en hebben in de eucharistie met Hem gegeten (*en gedronken*).
Wat komt dan dat antwoord van binnenuit toch bikkelhard aan: "Ik ken jullie niet! Waarover hebben jullie het? Ik walg van jullie zelfvoldaanheid. Blijf toch zien dat zoveel onrecht in deze wereld jullie niet kan ontlasten; maar dat het ook jullie verantwoordelijkheid is en blijft daar aan te verhelpen.
Was je handen toch niet in onschuld, zoals Pilatus deed. Maar doe als Jezus, die door Pilatus ter dood werd veroordeeld, ook al had Hij geen schuld. Zijn menslievendheid was, dwars door het kruis heen, zonder grenzen. Het lot van ons allen, zijn medemensen, zijn broeders en zusters, bleef Hij volop meedragen, ver voorbij elke vorm van zelfvoldaanheid. Hij stond, met al wat in Hem was, achter Gods bedoelingen: 'geluk voor mens en wereld, zonder ook maar iemand te willen laten vallen.'

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

HET DORP VAN SINT-ANTONIUS

© Tekst: Erven Heylen, Rotselaar © Tekeningen: Kris Wollants

Alfons Heylen vertelt over Pastoor Laeremans - deel 4

Nogal verbazend dat ze in die bezweringen nergens de naam van Sint-Antonius, de patroonheilige der parochie, ter hulp riepen. Neen, dat beschouwden ze denkelijk als een soort oneerlijke concurrentie. Dat was de heilige van de kerk bij uitstek en die had de handen meer dan vol van tegen de kerkpilaar, boven de offertafel, te waken over het welzijn der parochie en de welvarendheid der huisdieren. Toch waren er nu en dan slimme vossen, die probeerden het met hem op een koopje te gooien. Zo herinnert de pastoor zich de geschiedenis van het nieuwe Sint-Antoniusbeeld. De koster heeft hem dat al een paar maal verteld want het was onder zijn voorganger gebeurd. De oude St.-Antonius was bij sleet; de memel zat er hier en daar in. Dat was niet te verwonderen, want hoe oud was die wel? Wisten de mensen niet te vertellen dat Keizer Karel, toen hij rond 1530 eens op gang was naar Olen om er te gaan *lampetten* en rijstpap eten, hier bij de kerk had stilgehouden en voor het Sint-Antoniusbeeld genezing had afgesmeekt voor één van zijn jachthonden die kreupel stond? Er zou dus ne nieuwe besteld worden. 't Nieuws was al vlug rond en daar was me daar een feeks, Kelet van Sus Klak, die de oplossing gevonden had. Ze ging naar pastoor Soetewey en met een breed gebaar: *'Meneer pastoor, ze zeggen dat ge nen nieuwe Sint-Antonius gaat bestellen. Ik heb zoal gedacht, als 't natuurlijk goed is voor u, ik zal het hout leveren, 'k heb daar ne schone notenboom en die heb ik er wel voor over, ne mens moet al iets doen voor z'n zielezaligheid.'* De pastoor vond het heel schoon van Kolet en hij zou er met de mannen van 't kerkfabriek over klappen. 't Kwam in orde. De helft van de boom werd tot Sint-Antonius versneden door de plaatselijke schrijnwerker ... en de andere helft ... daar liet de milde geefster een trog uit kappen voor haar varkens. Dat was wel een fameuze sluwe zet. Dat was werkelijk de schutsheilige het mes op de keel zetten! Was die nu niet zedelijk verplicht ervoor te zorgen dat aan die varkens van Kelet van Sus Klak nooit iets mankeerde, want hij was toch de 'stamverwant' van de trog! Maar 't verliep toch allemaal niet zo gesmeerd, vertelde de koster. 't Was een straf van O.-L.-Heer. Heur varkens hadden in 't vervolg altijd iets: slechte poten, of dan weer een smoutpeer, waar geen groei in zat. *'En 'k hem ze daar es zien zitte bleite voor 't beeld van den heilige. Ze meende dat ze alleen in de kerk was. En 'k hoorde ze maar jammeren en klagen en lezen: 'Sint-Antonius, bruur van onze verkestrog, help me toch!' "En heeft het geholpen, koster?" "Ze heid achteraf nooit of jamais nog een fatsoenlijk varken in heure stal gehad. Ge weet wel dat St.-Antonius met zo'n loense streken niet over de baan kan.'*

Met die schrijnwerker, Wannes van Mie Smet, heeft pastoor Laeremans ook een schoon geval voorgehad. Die Wannes moest ook overal de reparaties doen: bij de boeren als er een balk of dakkeper dreigde te begeven, in de school de banken die kaduuk waren weer opknappen en in de kerk ervoor zorgen dat de mensen niet door hun stoel zakten. Dat was bijzonder hatelijk als dit doorzakken zich voordeed onder de preek. En dat de kastdeuren van de sacristie niet te erg schuurden of schreeuwden. Zo was Wannes weer eens bedrijvig aan de stoelen, vlak bij de offertafel onder het Sint-Antoniusbeeld, dat hij enkele jaren voordien had uitgekapt en gepolijst, en waarin hij heel z'n kunstenaarsziel had vastgelegd. Hij was een goede stielman, geen mens had er klachten over. Als hij ergens ter sprake kwam werd er altijd bijgezegd: 'die van Mie Smet, die verlet geen *schoft!* Ja, die Wannes kon werken en heel de tijd door besprak hij dan op z'n eentje, en luidop, de kleine simpele dingen waaraan eenvoudige mensen zoal denken en belang hechten. Ook nu mompelde hij over het vuil weer, over vrekken en brave mensen, over de geit die nu al twee dagen *tereke* geen beet meer at. En hij hamerde en spijkerde en *prakkezeerde* over alles en nog wat.

Hoe was hij nu opeens zo luidop beginnen denken dat ne borrel, of nen dikkop, twee sollekes of vijf centen kostte? Hoe denkt ne mens zo plots aan iets? Ze zeggen: als ge voor 't een of 't ander aldoor een danige goesting hebt, dat zo iets ook regelmatig de hersens kittelt. En voor nen druppel, daarvoor had hij nu al zoveel jaren, dagelijks en alle uren een heet verlangen naar in de keel. Hij had er echter al die jaren nog niet veel kunnen binnenzwicken. Z'n wederhelft wist er altijd achter te komen hoeveel hij juist verdiend had met dit werk en hoeveel met dat. En ge weet hoe dat dan verloopt.

Ja, nen dikkop kost twee sollekes! Wannes keek onnozweg naar Sint-Antonius en ... zo heel toevallig naar het mandje met eieren dat bij het beeld op de offertafel stond. Had nu een borrel vier centen gekost en één ei drie cent en half of zoiets, dan hadden z'n gedachten waarschijnlijk een andere loop genomen, er zou dan niets speciaals gebeurd zijn. Het was nu echter anders.

't Es curieus, de eieren kosten segeworig een solleke, zo stelt hij opeens vast. Twee voor vijf centen'. En terwijl hij dit nacijsert, gaat hij wat dichterbij, precies of hij heeft nog nooit het product van een kip bewonderd. En naar de heilige opkijkend: *'Sintenteunis, als ge bij Baas Jan nen dikkop gaat pruve dan kost oe dat twee sollekes, twee van dat spel: tien centen. Er zijn toch kerels die gemakkelijk hun geld op de toog kunnen zwieren ... de dikke boeren en de stropers ... want die hebben altijd nen rezerf. Mee mij is dat een ander historeke. Als ze mij zien voorbijgaan, die lorejassen, dan roepen ze: 'Wannes, ge hebt weer geen geld, tijd of goesting zeker om er ene kome te drinken? En dan hoor ik ze schreeuwen: 'Doe ze nog maar eens vol, baas, oep de kap van Wannes van Mie Smet ... Dat vinden ze toch zo plezant. Och Sintenteunis, tijd heeft ne mens altijd ... maar de centen, daar zit het hem! 't Es pertang geen kwestie van zatlapperij, 'k zou al zo duvels content zijn als ik er zo nu en dan eens ene kon meesnappen om de smaak niet te vergeten! Maar dat vrouwmens dat ik in huis heb, daar is op dat gebied geen richting mee te schieten! Nooit eens een half frankske ... tenzij met de kermis ... en dan gaat ze zelf nog mee om het te helpen opdrieken ... Er zijn toch zoveel zondagen in het jaar. Het zou allemaal nog niet zo erg zijn en ik zou m'n plan wel trekken maar die van ons controleert de inkomsten zo scherp om er zot van te worden ... 'k Heb het langs alle kanten geprobeerd maar ze heeft het altijd in de snuf. M'n laatste kans waren de hennen. Ik had ne keer gehoord van minder grote sukkelaars dan ik, dat ze hier en daar in de staminee eieren als betaalmiddel aannamen. Ze had het direct in de gaten gekregen ... Wat zijde daar*

altijd rond die hennenesten aan 't sneukelen en treuzelen, riep ze, toen ik voor de eerste keer die truk wilde proberen. 't Was vergald, want ik wist niet wat antwoorden en ik begon te hikkelen. Nu mag er geen hen meer kakelen of ze staat ergens op de uitkijk. Kunde zoiets gelieve, m'n beste Sintenteunis? Ten andere, bij wie zou ik m'n nood beter kunnen klagen dan bij u? Gij weet uit ondervinding wat een erge bekoringen ne mens kunnen overvalle ... en daarbij, we zijn wij toch geen vreemden voor elkaar. Peins er toch nog eens op hoeveel zweet ik destijds gelaten heb om u fatsoenlijk uit dat stuk boom gekapt te krijgen, bijzonder die avond toen ik dat linkeroog van u wat te diep uitgewerkt had. Het wijf had de lamp veel te laag gedraaid en mijn beitel was afgeschampt. 'k Was de wanhoop nabij want ge begont toen forsig te trekken op de Schele van Schuppe Heer, die z'n oog kwijtspeelde mee naar de doelen te schieten. Heb ik toen gevloekt! Want ik kan u verzekeren dat het straffe koffie was om zoiets in orde te krijgen. 'k Heb heel uw gezicht moeten innemen en herwerken. 't Staat nu wel wat gebogen en naar de nederige kant, maar 't is er toch niet slechter om, denk ik. Daarna had ik nog last met dat varkske waarvan ge zo schijnt te houden. 'k Had heel de tijd al gedacht: daar ga ik nu eens echt een schoon krolleke achter aanzetten, maar dat viel geweldig tegen want m'n getuig was er niet fijn genoeg voor. 'k Herinner me nog, zjust of dat 't gisteren gebeurd is, hoe zenuwachtig ik te werk ging met almaar door m'n verstand op dat krollestaartje te zetten. Op de duur zag ik niks anders meer dan kurkentrekkers, waarmee ze in de herbergen de geneverfles ontstoppen. Had ons Suska op dat moment maar één keer gezeid: "Toe Wannes, ga rap bij Peer Hot nen druppel drinken, dan was het allemaal wel overgegaan" 'Maar nu moest ik het opgeven ... en ik heb uw zwijntje dan maar met z'n achterste tegen uw mantel gezet, dat misstaat ook niet! Van afzien gesproken! Toen heb ik met een droge keel gewerkt en 't werd een wanhopige boel, waar ge 's nachts van ligt te zweten en te dromen, 'k moet het u niet zeggen, want ge hebt lang genoeg moederziel alleen in de woestijn gezeten!'

Na die jammerklacht keek hij voor de eerste keer echt naar St.-Antonius op, en 't was alsof die vriendelijk, geduldig geluisterd had en wou zeggen; 'Toe, Wannes, niet zoveel omwegen, kom er maar mee voor de dag en zeg maar rap wat er op uw lever ligt.' En Wannes zei het: *Goeie patroon, hier op de offertafel liggen drie ferme, gekloven verkenskoppen en een dozijn eieren. Van dat vlees zullen we niet klappe, alhoewel zo nen halve kop, als em tegoei bewerkt es, al van 't beste es dat ze me kunnen veurzetten ... maar die eieren ... als ik er daar nu twee, of laat me zeggen, twee koppel van kreeg, dan zou ik zo met de rapte bij Baas Jan nen borrel gaan drinken. Dat zou me wreed kalmeren en die temptatie wegwerken, 'k zou weer ne nieuwe zijn.'*

Wannes z'n gezicht was één en al smeekgebed, maar de heilige gaf geen kik. Toen werkte hij het anders uit: *'Sintenteunis, 'k neem er vier uit het mandje, 'k zie wel dat ge mee mij compassie hebt, maar moest het toch echt tegen uw goesting zijn, zeg het dan en ik steek er gene poët meer naar uit. Als ge niks zegt, zijt ge 't akkoord en dan ben ik ermee weg!'*

De heilige zei niemendalle en Wannes trok naar Baas Jan. Hij vermoedde niet dat er, buiten hem, nog een toehoorder in de kerk was. Pastoor Laeremans had heel die tijd, in 't hoekske bij de doopvont gezeten om te brevieren. Ge kunt denken hoe hij de oren gespitst had en wat er van dat brevieren nog in huis gekomen was. Hij wilde zijn werkman achterna, maar keek nog even naar Sint-Antonius die daar zo kalm en stil stond te denken. Was het misschien een wenk? In elk geval, de pastoor bleef en wachtte af. Lang duurde het niet of de kerkdeur piepte open; twee kleine borrels, dat vraagt niet veel tijd. De herder trok een kwaad gezicht, maar meteen zag hij de zalige glimlach van de zondaar. Hij liet hem terug naar de hamer grijpen en hoorde hoe er nu muziek zat in zijn kloppen. Hij brevierde eerst een paar keren op en af door de middenbeuk en klopte dan z'n vlijtige werkman heel eventjes op de schouder: 'Wannes, van die eieren moet ge in 't vervolg zo ver mogelijk wegblijven. Dat is niet goed voor ons kerk die heel arm is, en ook niet voor de pastoor. Want stel u voor dat de boerin, die het dozijn geofferd heeft, nog even komt knielen bij haar offergave en vaststelt dat er vier mankeren. Dan zal het waarschijnlijk de pastoor zijn die er mee weg is! Verstaat ge dat, Wannes?' - 'Ja, meneer pastoor.' - 'Als ge nog ooit eens een razementige goesting hebt voor nen dikkop, zeg het dan liever tegen mij.' - 'Merci, meneer pastoor.' - 'En komt gij zondag na het lof eens tot bij mij ...'

De pastoor vroeg de stoeltjeszetter Peer van de Grune: 'Peer, als ge zondag na de hoogmis de offergaven voor Sint-Antonius oproept, koop me dan eens een schone halve verkenskap en geef hem maar af op de pastorie.'

De meid was in haar schik: "Meneer pastoor, dat was nu eens een goed gedacht. Hoe hebt ge hem 't liefste toebereid? Als geperste kop of ...?" - 'Laat maar, laat maar, 't zal voor een andere keer zijn. Rol

hem maar in een stevig stuk papier, 'k moet hem bezorgen aan een grote sukkelaar!
En Wannes was er de pastoor echt dankbaar voor: *'De pastoors van de omtrek mogen er zijn, daar geen woord over, maar de onze, dat is nog nen andere kadee!'* (...)

Hiermee sluiten we de reeks over pastoor Laeremans. Volgende keer: het verhaal van 'De Waardin van de Heibloem'.

GIJMEL

OKRA-GIJMEL

Eindelijk is corona weer in bedwang en kunnen we onze gewone werking hervatten: dansen, wandelen, petanquen, hobbyclub.

Ook ons paasfeest, dat we lentefeest genoemd hebben, was een succes.

Na 2 jaar zagen we elkaar weer en konden we lekker eten en bijpraten. En al wie meeding naar de SHOW van Okra heeft met volle teugen genoten.

We hopen dat ons herfst – en kerstfeest ook zo'n succes wordt.

Groetjes van het bestuur en tot ziens

WOLFSDONK

OVERLEDEN:

JEF BRUYNINCKX

Jef Bruyninckx, echtgenoot van Mevr. Hilda Saliën, geboren te Langdorp op 11 augustus 1933 en onverwachts heengegaan in het woonzorgcentrum St.- Rochus in Aarschot op 22 juli.

Jef was gepensioneerd werknemer van Stad Aarschot en lid van Samana.

Namens de parochiegemeenschap bieden wij de familie onze oprechte christelijke deelneming aan.

ROSA EYCKMANS

ROSA EYCKMANS

Rosa werd geboren op 6 april 1930 in Langdorp. Op 10 juli is ze overleden in WZC Sint-Barbara in Herselt. Zij was de weduwe van Arthur Verbiest.

De uitvaartplechtigheid had plaats in de parochiekerk van Sint-Antonius in Wolfsdonk.

Langs deze weg willen we als parochiegemeenschap onze christelijke deelneming betuigen aan de ganse familie. Dat Rosa mag thuiskomen in Gods Vaderhuis, dat ze rust en vrede mag vinden bij God Onze Heer.

KAPELLEKE

Een kapelleke verwerkt in de gevel van een huis in de Haakstraat.

SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorij, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorij).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorij, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borgh (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborgh@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

GIJMEL

Zaterdag 20 augustus: Eucharistieviering om 18.00 u.

-Jgt. Jozef Torfs, Anna Verbinnen, Maria Torfs en Armand Mijten

-Jgt. Louis Symons en Jgt. Augusta (Fien) Van Opstal

LANGDORP

Zondag 21 augustus: Eucharistieviering om 10.30 u.

WOLFSDONK

Zondag 12 augustus: Gebedsviering om 9.30 u.

-Roza Eyckmans vanwege de parochie

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. nà de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14